

שַׁעַר הַה' פֶּרֶשֶׁת קְדוּשִׁים שַׁעַר הַמִּצְוֹת כַּה

השערות דברי־שיה ודיקניה הם שחורות כעורב אבל כשהז"א עולה צימי הזקנה כנו' וגם הוא נקרא זקן אז מהלצנים שערות רישיה ודיקניה כדמיון דיקנא דא"א סבא דסבא וזה להיות כי מן היסוד דא"א אשר שערותיו לצנים נעשית זקנו ולכן גם דיקני' מתלבנת צימי הזקנה אבל השערות שביסוד החחון דז"א לעולם שחורות כעורב אף בזקנותו כי רחוקים הם מיסוד דא"א ומצטרפו כחזה אלוה. ובה תבין מ"ש בהקדמת ביאור' אדרת האזינו כי א"א היסוד שלו נזדווג מיניה וביה כי הוא כלול מזו"ג ומניה נפק ז"א ונעשית בו דיקנא דיליה הנק' מלר כנו' א). גם ז"ם ענין השופר שעליו כאמר מן המילר קראתי יה וגו' שיש בו לר מלר ולר מרחיב והענין הוא כי ביסוד דא"א הנק' למר שם היה צמי' זוג להוליא את ז"א וילא משם בצחינת וא"ו זעירא שהם ענין תלה כלילן בתלת בלבד שה"ם קול שופר דכליל אשא ורוחא ומיא בלבד ודי בזה :

והנה הקרבן שהקריב הבל היה מן הלמר העליון של הכבש הנקר' יסוד דא"א ואז נתעורר דעת העליון דבמזלח דא"א והשפיע בז"א וניתוסף שפע ביסוד שבו ונזדווג בנוקביה והחזיר ונתן בה ההוא רוחא קדמאה ביסוד שבה ולכן וישע ה' אל הבל וגו' לפי שהנה הלמר הזה נמשך מא"א מן הדעת שבו כנוכר ונמשך בז"א הנק' הוי"ה דמ"ה דאלפין והנה בלמר ומ"ה גי' שע"ה ולכן וישע ה' אל הבל כי המשך הלמר הנו' בז"א הנק' מ"ה ומשם המשיכו אל הנוה' אבל אל קין ואל מנחתו לא שעה כי אדרבא סילק צחינת שע"ה הנו' וז"ש אח"כ אלא אם תטיב שאת פירוש כי הנה עד עתה העלית' את המ"ן שבמלכו' ועקרת אותם לגמרי במקומן ונסתלקו בז"א וע"י כן לא תוכל עתה לעלות את המ"ן אבל אם תטיב שאת ר"ל תטיב ותשוב בתשובה (* א"ש אפ"ש לו' סלוי רמוז רז"ל תוכל לעלות ולישא למעלה בצחינת מ"ן והנה בדרוש הזה יתבאר בלמר מול שעה נורם לך ענין איסור הכלאי' והיתרו בלילית וכבר ביארתי בדרוש הלילית (*): והוא רמוז אל היבוי' הנו' :

פֶּרֶשֶׁת אֶמּוֹר

לחם הפנים כתיב ולקחת קולה ואפית וגו' ב) ענין היוהו י"ב לחמים וענין היוהו תמיד חס ביום הלקחו הטעם הוא כמ"ש בצענין כמה זוגים שיש למעלה הנקרא בשם אכילה כמ"ש אכלו רעים. ונודע כי זוג או"א נעשה ע"י מזלח קדישא דדיקנא דא"א ונודע כי יש בו שלשה הוי"ות [שבהם י"ב אותיות כנגד כללות כל שאר י"ב תיקוני דיקנא והנה שלשה הוי"ות בגימטריא מזלח] ובגימטריא לחם וכנגד י"ב אותיותיהם הם י"ב תלות וגם כי המזל ההוא ה"ם ו"ו כפולה שמספרה י"ב ו' בלד זה ו' בלד זה והם יעלמם סוד ה"א ה"א שהם גימטריא ו"ו ולפי שזוג או"א הזה נקרא אכילה אינו נפסק לעולם לכן הלחם הזה שהוא המזל העליון המעוררן אל הזוג הנקרא אכילה היה על השלחן תמיד כמ"ש לחם הפנים לפני תמיד ולכן היה חס תמיד כמ"ש לשום לחם חס ביום הלקחו לרמוז אל המעוררות החוס של הזוג בלי הפסק וכבר נודע ג) כי הכהן הגדול הוא באבא ושם הוא התחלת כהנא רבא שבכל הי"ם ולכן לחם הפנים היה מאכל של כהנים מלך אבא :

פֶּרֶשֶׁת בַּהֲרַם סִינִי

דין השביעית והיזבל ובו יתבאר ענין השבת ויום טוב הנה מלאנו כי גם השנה השביעית נקרא שבת כמ"ש ושבתה הארץ שבת לה' וכתיב והיתה שבת הארץ וגו' ולריך לידע מה הוא ענין השבת ומה הוא ענין השביעית ומה חילוק יש ביניה' ובתחיל' נבאר פתח איסור יום שבת מלעשות בו שום מלאכה כלל. ויום טוב הותרה מלאכת אוכל נפש. ובשביעי' הותרו כל המלאכות זולתי מלאכת עבודת

הגהות וחידושים
קרקע
א) אלעיל קאי במ"ש שמוזן החחון נעשה לו דיקנא יען שממנו ילא ומלביש אוהו מן הנה"י של א"א ולמטה
ופשוט. ש"ש : ב) שער הכוונות דרוש' שבת דע"כ סע"א דרוש ענין השולחן : ג) לעיל פ' תיריע. ע"ח של"ח פ"ו :

שער הה' פרשת עקב שער המצות

ג' המלוים דג' הויו"ת ע"ב ס"ג מ"ה שבחג"ת שהם מ"ו ל"ז י"ט הם בגי' ק"ב הגו' וגם ע"י ג"פ מ"ב שבג' הויות הגו' שהם מ"ב אותיו' שיש בפשוט ומלוי ומלוי המלוי דע"ב וכן בס"ג וכן במ"ה וג"פ מ"ב עולים קכ"ו וע"י זה הקכ"ו והק"ב שהם גי' ברוך לנו מעלים את חג"ת דז"א אל הבינה ונמצא כי ברוך הוא הארות הגו' שעל ידם עולין חג"ת הנק' אתה ה' אלהינו ועמה המלכות הנק' מלך העולם אל הבינה הנקרא גם היא מלך העולם והרי זה בקיבור וזה ביאורו. ברוך הם הארות של קכ"ו וק"ב הנמשכות לחג"ת הנק' אתה ה' אלהינו כי אתה הוא בחסד בסוד אברהם שנאמר לו אתה כהן לעולם כנו' כהבא דמשפטים והרי זה קו ימין ואחריו קו אמצעי הסמוך לו והוא הת"ת הנק' ה' כוודע. ואחריו קו השמאלי גבורה הנק' אלהינו כוודע א' ועמה המלכות הנקרא מלך העולם אשר למטה ממנו כוודע וארבעתם עולים אל הבינה הנק' גם היא מלך העולם אשר הם ו"ק אשר תחיה ונמצא כי במלך העולם תכוין שני כונו' במלכו' ובבינה והנה אחר שעלו כולם בבינה אז לוקחים פרנסת אכילתם משם כדמיון יונק התינוק משדי אמו. וא"ת למה לא הוזכרו כאן הגפ"י דז"א ב' אבל הענין הוא במה שנודע כי אחר זמן תפלה שחרית חוזרים ז"ן להתמעט מגדולתם ומסתלקים מהם המוחין וז"א נשאר בבחי' ו"ק בלבד שהם בסוד זמן היניקה כוודע ג' ואז עולה הוא לאכול ולינק משדי אמו אחר תפלת שחרית ואז חוזרין חג"ת שבו להיוחס בחי' חב"ד במקום ראש כנ"ל בצנין נט"י. והנה המלכות מהמעטה גם היא והנה היא דבוקה באחורי ת"ת דז"א כוודע ונמצא כי בעלות חג"ת דז"א לינק היא עולה אחריהם ממש ויונק' גם היא עמהם. ונודע כי יניק' הולך היא דרך פיו שהוא בג"ר שבו ולכן אין לריך להעלות את הגפ"י דז"א ד' והרי במלת מלך העולם נרמז יניקת בן ובת הנקראים העולם מן אימא עלאה הנק' מלך גדול עליהם ואחר שינקו השפע ההוא הריך לעצמם וגם לכל העולמות שתהיהם ה' כוודע כי אין להם יניקה אלא על ידם ואז הם חוזרין לרדת למקומם וירידה זו נרמזת במילת המוליד לחם וכו' ולכן אמרו"ל י' שגריך לדייק בה"א של המוליד להזכירה בפני עצמה כזה ה' מוליד לרמוז שני כיונות א' אל ה' עלאה אימא שהיא מולידה לחן את חג"ת לז"א ואת המלכות עמהם כדי שיחזרו למקומם עם השפע שלקחו ממנה כנוכר וביאר כי מה שהולידה הוא לחם שהם ג' הויות שהם חג"ת הגו' ובהם נכללות המלכו' וביאר כי הולידה מן הארץ העליונה שהיא אימא והרי זו כוונה אחת. ואמנם יש עוד כוונה שנית והוא שתכוין אח"כ כי ה' זו של המוליד היא המלכו' שאחר שחזרה למקומה גם היא מולידה לחם ושפע ומזון אל עולמות התחתונים והלחם הזה נמשך לעולמות מן הארץ התחתונה שהיא מלכו' והרי נתבאר שתי כוונות שגריך לכוין זו אחרי זו בהמוליד לחם מן הארץ ולכן אמרו"ל שגריך לדייק בה"א של המוליד כאלו יש בתוך מילויה ה' אחרת שהיא המלכות ובה' ראשונה הכוין כוונה א' שהיא כנגד אימ' ובה' שנייה של המילוי הכוין כוונה שנית במלכות ז' :

כוונות הבינה והמלח אחר שתצטע הלחם לריך לטבל פריסת המוליד במלח ותכוין כי לחם ומלח אותיות שוות אבל השינוי הנמצא בהם כי הלחם רומז אל ג' הויות שהם גי' לחם והוא סוד ג' חסדים שביסוד הנודעים ה' ומלח הוא ג' הויות של הגבורות שביסוד הגנותקות כנו' ותכוין

הגרות וחידושים
 שער מ"ו פ"ו עוד עיין בשער הכוונות בכוונת אבניה"ן בדרוש ג' דהפילת השחר ודרוש מ"טור דקבלת שבת ע"א. ש"ס:
 א' ע"ח בער מ"ד פ"ד כלי חינוך דח"ה דז"א היא הויה. וזנבורה אלהים"ם : ב) פירוש בנרכה שעליה אלה דוקא ח"ת ומלכות : ג) בשער הכוונות דרוש ד' דק"ס של הילול ודרוש ה' דתצלין פ"ס : ד) הקשה גם' ש"ס אך אפשר שיתפרדו כוונה"ה ובה גוף אחד ואך יתחלקו לשנים להיות חג"ת עולה לניק' והנה"י יהיו למטה ולא יעלו עמהם פ"ס מה שזכר : ה) פירוש צי"ע שהחת ז"ן דאלו"ת : ו) היקונים היקין י"ו וזכר חלק ג' דך רמ"ד פ"ס : ז) נלע"ד שהוא כנו' זה היור (ה' ח) ונחקה הרש"ס דכ"ן כהנ שבלחם הוא סוד ג' חסדים המתקיים את הג' נבירות שנימפריה מלח ואילו לעיל בדרש שקודם זה נד"ה ברכת המוליד שם כתב דהלחם הם ג' נבירות המתקיים בהיותם ביסוד דז"א ע"א. ושד מ"ינו דבשער הכוונות דרוש ה' דפסח ודרוש ו' ד"ה מוליד מ"ה שם כתב שאלה ג' הויות ג' מוחין דאבא דכתי' הנדלות וכן נרמז ג' מוחין דקטנות ע"ס ואך יולדק כל זה ע"ס באורך :

שער הח' פרשת עקב שער המצות מא

למתק הג' גבורות ע"י החסדים על ידי טבול זה כי כל מלח הוא קלת מרירות ודין. והנה ענין
 בליעת הלחם כבר נתבאר בסעודות שבת שלריך שיהיו שם י"ב ככרות לחם על השולחן כענין לחם
 הפנים ושם נתבאר עניינם א) ואמנם כאשר תברך המוליח תקח בידך ב' ככרות העלונית שהם
 כנגד היו"ד והו"ו זכרים כי ב' תחונות הם ב' ההין הנקבות ולכן אל תגביהם למעלה ב) ותרחיקם
 מהב' ככרות התחונות כדי שישיעו הי' והו' ב' ההין. ואח"כ תבלע הפרוסה מן הככר הימני
 ותעבול במלח ותכוין כנ"ל*) ואמנם כשהאכל לריך לכוין כונה זו והיא * א"ש גיל שיאת הכונה היא
 במה שהודעתך כי כל הנבראים כלם בכל ד' עולמות אבי"ע הם
 מבחי' ז"ו קדמאין הנק' מלכי אדום הנק' מאנין תבירין והנה כשמהו
 (שנת):

וגבברו הו' נתקלקלו ד' בחינות שהיו במלכים הגו' שהם דלח"ס וכאשר נתקנו המלכים תהיון אחתהמו
 ומנהון לא אחתהמו ולכן אנו לריכים לברר וללבן וללרוף את האוכל הטוב אשר מעורב בתוך הפסולת
 הרע כדוגמה מה שעש' המאיל ית' וז"ס אכילה עליונה כי היא בחי' בירור אוכל מהוך הפסולת
 והפסולת נדח' למטה בקלי' וכן אנו על ידי מה שאנו אוכלים הנומח והדומם והחי אנו מבררים האוכל
 מהוך הפסולת וחוזר אצרי אדם ממש אבל הפסול' נדח' ויולא למטה בסוד היליא' ודחיית המותרות
 ותכוין כי אוכל גי' אל הוי"ה גס הוא גי' ז"ן גס מוזן הם אותיות נו"ן ז"ן כי מ"ו הוא מילוי הוי"ה
 דיודין וז"ן הוא אל הוי"ה כנו':

ג תכוין בענין השיניים הטוחנים האוכל כדי לבררן ע"י טחינתם אל אות אלק ב' לזורים. האחד
 הוא אות א שהוא לזר יו"י שהוא יו"ד ו' יו"ד והוא בגי' מ"ו והוא מילוי הוי"ה דיודין. והב'
 לזורו כזה * כי ו' שבנתיים מחולקת לב' ווי"ן והנה היא בגי' ל"ב שהם י"ו שינים בלחי העליון וי"ו
 שינים בלחי התחתון הטוחנות מן ללדיקים כמבואר אללינו בדרוש האכילה דזיה"כ ג) וכשתשתה חכוין
 כי שתיה גי' ד' הוי"ה דעסמ"ב ושלשה אהי"ה דיודין אלפיין ההין ותוסף עליהם כ"ח אותיות פשוטות
 שיש ב' שמו' הגו' בהיותם פשוטים הרי הכל גי' שתיה. ואם תשתה יין הכוין כי ז' שמות הגו'
 במלואם יש בהם ע' אותיות כמנין יין ותכוין כי היין הוא הגבורה ונמתקת ע"י ז' שמות הגו' שגם
 הם בגי' יין [גם הכוין אל ז' יודיין שיש בשתי הוי"ה ע"ב ס"ג וגם הם בגימ' יין ותכוין למהק את
 גבורת היין ע"ד הגו'. גם כשתמוזג היין צמים] תכוין למהק את הגבו' שהיא יין עם המים שהם החסד:
עוד שמעתי כונה אחרת מאדם אל' והיא זו כי קודם שימוזג היין צמים יכוין אל הוי"ה דההיין
 שהיא גי' צ"ן ותוסף עליהם ג' ווי"ן שיש בהוי"ה זו יהיה הכל גי' יין והנה הג' ההין לבדם
 הם גי' ח"י*) וה"ה יין ח"י והה"כ כשהמוזג אותו צמים תכוין בה' * א"ש ס"ס וצריך להניח דך
 ידים שיש ב' הוי"ה הגו' והוא י"ד מן יו"ד וד' ההין שיש בהוי"ה זו
 כל אחד מהם הוא לזרות י"ד כזה ה' והנה ה' ידים הם גי' יין ג"כ אל' ו
 שזה היין הוא בבחי' היותו מוזג ואלו הה' ידים (הם אותם שנתבארו

אללינו כביאור אות ע' גדולה כל שמע ישראל וע"ש והנה הלו' הה' ידים) שזכרנו שהם גי' יין ה"ס
 ה' היות בפשוטן ובמילואם באלפיין שבכל הוי"ה מהם יש יד אותיות והנה ה' היות הלו' ה"ס וה"ח וה"ג
 המתמסקות אלו באלו והרי הוא יין מוזג והוא בגי' יין כנו'. ונבאר ענין הקנה והוושט מה עניינם כבר
 הודעתך ד) כי הומח עילאה בינה נק' שופר והנה אותיות פר הם מנלפ"ך ה"ג ואותיות ש"ו כאשר
 תחברם עם הי"ד פרקי אלבעות האוחזי' בשופר בעת התקיעה ה"ס ש"ך דינים הנודעים והנה אלו
 הנהרות וחידושים
 הש"ך

(א) ומה שכתב רבינו שלריך י"ב ככרות לחם כן כתב בתקונים תיקון מ"ו דף פ"ו ע"א. ונזכר חדש פי' אחרי
 ד"ה ד"א והאמר. אך ביהר פרשה פתח דף רמ"ה ברמ"ה שם כתב לריך ד' ככרות בכל כעודה ועיין בתקונים תיקון מ"ו
 בביאור הנר"א שם ע"כ יג"ב: ב) עיין לעיל ד"ה ברכת המיליא' וז"ל במלת המוליח תבני' ב' ידך האוחז' בלחם למעלה
 מעט ע"כ עיין ארך יש חילוק דבבבת היין לריך להנביא ידיו יתן יש ב' ככרות למטה שב' שנידו אך כחול דליין בידו רק כבר
 אחד ואין ב' למטה לזה לריך להנביא לרמוז אל' המל' העולה למעלה אל' אומח: ג) ע"י שגר הכמות דרוש ג' דזיה כ
 פע"ה עס פ"ג: ד) שטר הכנה דרוש ז' דר"ה פע"ה פ"א דשופר:

מזד אבא ועתה הרי נשלם ליכנס המקיף הא' התחמו' דמוחין דז"א הנק' ל' דללס דלוימא ודאבא ושלם לגמרי :

עוד (ה) בענין ג"פ ויכולו שבליל שבת הנה בויכולו הא' של העמיד' עולים חג"ת דז"א שהם ג"פ שביעי הגו' בויכולו וכללים בחב"ד וחב"ד עולים בל' דללס דז"א וחב"ד דבריאה עולים בנה"י דז"א דלז"א וכן כל המדרגות שתחתיהן עולין על הסדר הזה עד שנמלא שעולין נה"י דעשיה במקום חג"ת דעשיה ומקום הנה"י נשאר חלל ופנוי כג"ל בסוד מתחילה מות יומת . אח"כ בויכולו חב"ד שאחר העמידה לריכה המל' דלז"א לפלות בחג"ת דלז"א כדי לקבל הארה מן המוחין שלה אשר שם בחג"ת ואינה יכולה לפלות רק עד נה"י הנק' מדת לילה לפי שהם המידה והשיעור של קומת המל' הנק' לילה אבל חג"ת נקרא מדת יום וחודר ענין זה . והנה עתה בליל שבת אינה יכולה לפלות במדת יום ולכן נשארה במקומה בנה"י , שהם מדת לילה והארה של המוחין שלה העומדי' בחג"ת יורדת למטה עד מוחין שלה אבל היא אינה עולה . וז"ס ברכה מעין ז' של ליל שבת . והוא כי טרע כי כל חזרת העמידה דש"ן היא בחג"ת ולכן בשחרית דימוי החול שהיא עולה ממש בחג"ת הנק' מדת יום לכן יש חזרת עמידה גמורה אבל עתה שאינה עולה שם אמנם עכ"ז יורדת הארה מהם אליה לכן היא חזרת מעין ז' ולא גמורה בו' ממש . אח"כ בויכולו הג' של הקידוש מקבלת הארה מג"ר דז"א ע"ד הגו' בחג"ת ח"ס מה שצריך לקבל הכוס בשתי ידיו כמבואר אללנו ע"ש :

ענין (ו) הקידוש הנה ויכולו הא' אז יהיה המל' נק' חק"ל כי היא עומדת בנה"י בויכולו הג' נקרא תפוחין כי אז מקבלת מחג"ת אע"פ שאינה עולה שם . וביכולו הג' נקרא קדישין כי עתה מקבלת מחב"ד שהם מוחין ממש דז"א וטרע כי כל קדיש הוא בחכמה משא"כ בב' ויכולו הראשונים שאינה מקבלת רק מהתפשטות המוחין בחג"ת נה"י ומהארתה . והנה בויכולו הא' הנקרא חק"ל לרין לטוין ביחוד יהו"ה יהו"ה יהו"ה כי אלו הד' שמות מקבלת עתה המל' . וסוד הענין הוא כי למעל' בראש ז"א שם הם המוחין הנק' יהו"ה יהו"ה ותמשיך הארה משם דרך הקוים מיהו"ה ויהו"ה שהם מוחין מזד אבא ודלוימא עד הנה"י וז"א כדי שיהי' כח בלחות הארות של המוחין שבתוכם לתת בחי' מוחין אל המל' אע"פ שאין בנה"י בחי' מוחין ממש ולמטה בנה"י דז"א שם הוא יחוד יהו"ה יהו"ה זה בז"א וזה בטק' . וגם כי נ"ה עולם נק' יהו"ה אדני ובאשר תקח הכוס בשתי ידך תכוין כי כל יד היא סוד יוד יה"י שכן יש בב"פ יוד יה"י יוד יה"י עשר אותיות כנגד יוד אלצעות ע"ב הידים גם קף היא עגולה בלוד ו' וה' אלצעות הרי י"ה . ואח"כ יכוין באלו האותיות שהם מלאות כזה יוד וי"ו דל"ת יה"י יוד שהם י"ד אותיות בשם הא' יוד אותיות בשם הב' הרי כ"ח פרקים שבידים הב' ובקידוש יכוין בג"פ יהו"ה דע"ב דיודין בזה האופן ר"ת של יום הששי ויכולו השמים ר"ת יהו"ה ותכוין שהיא מלאה בידוין הרי ע"ב אחד ומלת ויכלו היא בנימטריא ע"ב וע"ב שיש בקידוש הרי ג"פ ע"ב ובבענין היין עלמו יכוין להמשיך אל המלכות ד' מוחי' מהבינה וע"ב ד' היות עסמ"ב וג' אהיה דיודין והסין ואלפין ויש בהם ז' יודין ביהו"ת פשו' כמנין יין וגם יש בהם בסיות מלאים ע' אותיות כמנין יין . וגם הם כוד ז"ס הנעש' אל המל' כל אחת כלולה מ' כמנין יין . והנה ד' ההיות הם המוחי' עלמן חב"ד כלול מחו"ג וג' אהיה הם הלבזקים שלהם שהם נה"י דלוימא ונמלא כי היין הם המוחי' ויש להם ב' לבזקים הא' הוא הכוס והוא סוד הנה"י דלז"א כנו' והב' הוא הידים של האדם שבהם אחוז הכוס של יין והם סוד הידים של ז"א אשר בתוכם מתלבשים ומתפשטים הנה"י דלוימא כנודע . גם תכוין לב' היות דע"ב וס"ג שבהם ז' יודין כמנין יין ואלו ההיות הם אשר בהם אלו מכוים ב' הידים יהו"ה בכל א' מהם כנו' גם ב"פ יוד יה"י הם גי' יין גם ע' תי' שיש בטמח הקידוש כמנין יין ועם ב' השמות הרי ע"ב . גם יכוין להמשיך אליהם גם את בחי' הכתר שלה ע"י היין באופן זה כי הנה הכתר הוא ע"י הכאת יוד יה"י יוד יה"י יוד יה"י ובהיותם בסוד ריבועים עולים בגי' כתר בזה האופן יוד פ' יה"י בגי' ש' יוד פ' יה"י

ה"א בגי' ק"ך יוד פ' יה"ה בגי' ה"ה כתר . והנה המילוי לבדו של שם יה"ה בגי' מניי מילויים אלו הוא עולה כ"ז בזה האופן יוד שבמילוי יוד בגי' עשרה וי' וא' וה' שהם ג' מילויים ס' הם בגי' י"ו ס"ה הויה וז"ס כי ביה ה' לור עולמים ר"ל ששם הויה נרמז בגי' מילויים של יה"ה כנו' . ובקונטרס אחר מלאתי שכ"ז יכוין ע"י ראית והסתכלות עיניו בכוס היין וע"כ ימשיך אליה בחי' הכתר ע"ד הגו' . ובקו"ל אחר מלאתי שבת כאשר אחרת יחול ע"י בכוס היין כנודע יכוין כונה אחרת משונה בחימו חסד והוא שיכוין בשם יה"ה אדני כי הנה ה"פ יה"ה אדני הם בגי' בת עיניו שעליה הרז"ל ונותן עיניו בכוס וענין בת עיניו אז נבאר אותו בשער רה"ק בענין היחודים בענין יחוד המתח' חיות איש מהיר במלאכתו כו' ד' ובשיטה הכוס יכוין כי הז' שמות הנ"ל שהם ד' היות וג' אהיה של המוחי' של בגי' ר"ב ותג"ה וכת' אריותויהם הפשוטות ס"ה שתי"ה :

קודם הכוס של קידוש לרין שיאמר כל המזומר הזה והוא מזומר לדוד ה' רועי כו' בין בלילה בין ביום בשחרית ובין בסעודה מנחה . ובר"ת אך טוב וחסד ירדפוני יכוין שהם כמנין כ"ז כמנין שם יהו"ה . וגם בס"ת אך טוב וחסד יכוין שהם כ"ז והם בגי' שם יהו"ה אלא שבסעודה הלילה יכוין בהויה דיודין ובשל שחרית בההין ובשל מנחה באלפין . ובשיאמר סבדי מרנן יכוין כי סבדי הם ג' מנינים ס"ד הם בגי' עשר היות פשוטות ה' דחסדים וה' דגבו' והם ס"ד דסבדי' והב' כוללים של החסדי' וגבו' הם ב' דסבדי' ועשרה ה' כוללים שלהם הם יוד דסבדי' :

מרגן הוא בגי' שם והוא מ"ש בשם מן שמע וע"ש . ובחי' הגפן הם הוא בסעודה הלילה יכוין שהוא בגי' חק"ל שהוא חיבור יהו"ה אהיה יהו"ה אדני' ובסעודה שחרית לב' היות ע"ב ס"ג עם ב' כוללים שלהם ועם הסולל לב' . ובסעודה המנחה יכוין להויה דע"ב דיודין ולשם אדני' והסולל לב' . גם בלילה יכוין להויה דמ"ה ודב"ן ולמ"א אותיות שיש בשם אהיה פשוט ומילוי ומילוי דמילוי והם קל"ח כמנין הגפן' ובשחרית יכוין לשם אל אלהים אהיה ז' ובמנחה יכוין לב"פ שם אדני וח' אריותויהם הם קל"ח . ז' ובשם סעודה של שבת כבר נתבאר אללנו ומלאתי כתוב בקונט' בזה בסוד האכילה יכוין כי הלחם הוא מחסד והיין מהגבו' ה' מן בינה מים מן החסד בשר לה' ונלע"ד מן כ"ה ר"ל נלח הוד פרי עץ הוא יסוד הנק' פרי העץ שהוא פ"ת :

בונת ברכת בפס"ג . הנה ברכה זו יש בה ע' תיבין ואינם מכלל ע' תיבין שיש בויכולו והקידוש ותכוין בהם ששם סוד ע' יודין שיש בד' היות עסמ"ב ותכוין להמשיך כולם אל הנק' שהיא בחי' כוס היין כג"ל . והנה הנקבה היא הויה דב"ן דההין ובה ע' אותיות ותכוין להמשיך ע' יודין הגו' בע' אותיות הויה דב"ן שבנק' ובחיבת הגפן תכוין מש"ל שהיא בגי' חק"ל והוא בגי' ד' שמות יהו"ה אהיה יהו"ה אדני' . וביאורו הוא שתכוין להמשיך היין הזה הנק' פרי הגפן אל הנקבה הנק' גפן העומדת בגנה' דז"א ובהיותה שם נקרא חק"ל כג"ל ולבהיות שם אתה מוריד לה עתה הארה המוחין של ז"א :

בונת שתיים היין . אח"כ תשתה כוס היין ותכוין בשתימו אל הג"ל כי הנה האדם בעלמו הוא סוד ז"א והכוס אשר בידו היא הנקבה העומדת בחזה שלו והיין שבתוכו הוא בחינת הארת המוחין הנמשכין ממוחין דז"א ועתה ז"א עלמו שותה היין הזה שהם אלו האורות הגו' ונכנס' דרך פנימיות ז"א כג"ל כי בחי' היין הזה הוא א"פ דמוחין דז"א ואינו א"מ כי הנה הוא בחי' המעשה ואח"כ בוקעים האורות האלו ויולאים דרך דופני גופו דז"א ונכנסין תוך דופני גופא דנק' כדי שיהי' ממש בחי' א"פ נגמור והוא ע"ד שאר המוחין הפנימיים שיואל' ממש מדופני גופ' דז"א ונכנסין תוך דופני גופא דנק' ולכן לרין שהאדם שהוא ז"א שותה הוא עלמו היין הוס ט' כדי שירד עד המקום ששם עומדת כנגדו הנק' מבחוח ומשם יולאים ונכנסין בה :

תפלה טובה קודם כל סעודה מלאתי כתוב בקונטרס א' . ונלע"ד שאינו משם מורי ז"ל . וז"ל זאת התפלה טוב לאומרה קודם כל סעודה מנ' סעודות של שבת וזה סדרה . יהא

הגהות וביאורים : (א) פ"ת פ"ג משער השבת באמנע הפרק : (ב) הרבה ענינים מזה תמלא בפ"ת פ"ז : (ג) בפ"ת ופס הנוטה כך תכוין כסמ"ה אדני שהיא סוד בת תין כ"ס אדני וה"פ יה"ה אדני עם ב' כוללים גי' בת תין . עיין במ"מ מ"ס ליל שבת פ"ב משנה ה' : (ד) ח"ש לא הכניחו העשכין [אמר מנחה עיין בלוח הקידוש ומראה כי ההשגחה מדוקדקת האמנם מה שנלע"ד לתקן מכלן ומלאוהו היחוד הוא זה כי ה"פ יה אדני בגי' ח' וכ' שמות יה"ה אדני עלמם הם גי' בת ומלת עיין הוא המילוי של אהיה דההי"ן ומלאה שם כי תדרסנו כנלע"ד : (ה) פ' של ה"ח וה"ג : (ו) ח"ש ע"ה הרי קל"ח : (ז) ח"ש עוד מלאתי כתיב והוא חסר ומועט ועב"י כתבתיו וז"ל ובענין כו' : (ח) ומלאתי כתוב ביני שטיי מן בינה כו' : (ט) ובפ"ת הוא כשמן קושיא וז"ל אך שותה האדם המנכר הלא הוא בסוד ז"א והרי הנקבא לריכה לפחות והענין כי עומתו הו"א ונכנסין הארת אלו בפנימיותו ומשם הם עוברין דרך מילוי דופני גופא דז"א כחך דופני גופא דנקבא :

שבת אל המל' והיא האוכלת סעודה זו כגל' אבל אינה מקבלת הארה זו אלא באמצעות ז"א כי הוא הוא המקבלת תחלה והוא טומאם אח"כ אל"ס. ודע כי בכל מקום לא יש סעודה רק כשם בחי' פה (ו) ולכן עתה בליה שהיא מקבלת מן הפה ד"א לכן יש סעוד' ממש ואינו על ידי תפלה כשאר ההמשכות והעלויות וכן הוא ג"כ בכל סעודות דשבת כמ"ש בכל סעודות דמקום הראוי לה. **ופעם אחרת** [שעתי ממו"ל בענין מספר י"ב לחמים כי הנה הם י"ב כנגד י"ב גימין או כנגד י"ב חוורתו דרישא דאריך או כנגד י"ב תיקוני דיקנא דא"ח וכולם יורדים עד היסוד ומה שהיו תחילה מספר י"ב שהם ג' היות שבהם י"ב אותיות ונעשו שם כמנין לחם שהם ג' היות הנה עתה בדרתם אל היסוד נעשים אותיות מל"ח כאותיות לח"ם. **והענין הוא** [שהם בחי' ג' הנבדורות הנמתקות אשר ביסוד שהם ג' בחי' ג' היות כמנין מל"ח ואז מתמזקים יחד ג' הנבדורות וי"ב בענין מספר י"ב המיתוק סוה הרווחו הגבו' כי בתחלה היו מרים כבוד הדינים הקשים ועתה נהפכו לטעם המלח. אשר נהפצל מהם קלת מריחותם. וא"ל מורי הרב משה אלשיך נר"ו כי שמע ממו"ל כי ביום שבת כונה זו תהיה בעולם האלילות ובימי החול ג"כ תהי' כונה זו אלא שבהי' בעולם הימי' ה) ואינו לא שמעתי זה וממה שנבאר ב"ב לחמים דסעודת שחרית נרא' כי ליל שבת הם י"ב גימין ויום שבת הם י"ב חוורתו ובתחנת שבת הם י"ב תיקוני דיקנא ככלע"ד : **והזכרון** [לענין א' בענין סדר י"ב לחמים כי תכין שד' לחמי' שמלך ימין שהם ב' ע"ג ב' הנה הם ארבעה אותיו' והיה אחת אבל ב' לחמים התחטוים הם שני ההי"ן שהם הנקבות וב' לחמים העליונים הם ב' אותיות ו"ו שהם הזכרים כי הזכרים הם למעל' והנקבות תחתיהם וכע"ד ד' לחמים השמאלים הם הויה אחרת ב' ע"ד הגו' ממש ט) ותכין כי ב' לחמים האמצעיים הסמוכים ללד ימין הם סוד ב' אותיות ו"ס ו' על ה' והב' אמצעי' הסמוכים ללד שמאל הם ב' אותיות ו' ו' על ה' וברוך לומר ברכת המזוזה או תקח ב' לחמים העליונים שבד' אמצעיים ותחבר שניהם בב' ידך וב' שולי' הלחמים יהיו דבוקים זה בזה וב' פנים מב' לדדיו שלהם יהיו פן זה מזד ימין ופן זה מזד שמאל ואז יתראו כאלו הם לחמים נעשו לחם אחד ובו ב' פנים מב' לדדיו ויהי' דמיון לחם הפנים שבמקדש ותכין כי הלחם שבד' ימין הוא אות א' של הויה והלחם שבד' שמאלך הוא אות ו' והב' של א' ברכת המזוזה ובה' של המזוזה תכין אל א' עילא' ובה' של הארך תכין במלכות ובה' של תכין לחם תכין בחי' ג' **גם במלת לחם** תכין אל הלחם הגו' שהוא בחי' י"ב גימין הגל' ואח"כ תבלע מן הלחם הימני שהוא כנגד אות א' של הויה כנו' והוא כנגד התכונה אשר משם נמשך הזמן המשובל מכל השאר ותבלע ממנו תחלה שיעור כוזה ותאכלנו אתה ותכין שהכוזה הזה הוא כנגד אות א' של הויה שהוא הויה ואח"כ תבלע בלישם ב' כשיעור כביולה ותתן לאשתיך ותכין שיהיה כנגד אות ו' אחרונה של אר"י שהוא בערך דו"א ותכין שיתחברו וישבו שם **יאהרנהי'** ו' ואח"כ תבלע ותתן לשאר בני הסעוד' היושבים שם וכן סעודת ימי החול יתבאר יותר באורך כל עניני ברכת המזוזה וכונה האכילה ושאר פרטים האחרים אבל בענין אכילת סעודה זו כבר נתבאר לעיל קלת כוונת שבה ואמנם דרך קצרה תכין כי הנה עתה אתה אוכל מן הארה הנמשכת מן פה דו"א וממ' שבו ומן ל"ב נתי' חכמה שבו אשר עתה הם מאירים בל"ב שנים אשר בפיך וע"י אתה טוחן ולועם המאכל וכבר נתבאר ענין כוונת טחינת השנים באכילה בסעודת החול וע"ש היטב פרטים רבים וכוונת דבות :

יהא רשוא מן קדם עתיקה קדישא דכל קדישין עמירא דכל טומיין סתימא דכולא דיתמשך טלא עילאה מנייה למליא ריש' דו"א ולהעיל לחקל תפוחין קדישין בנהירו דאנפין ברשו ומדוא דכולא. ויתמשך מן קדם ע"ק דכל קדישין עמירא דכל טומיין סתימא דכולא רעותא חנא וחסדא ורחמי בנהירו עילאה וברעות' ומירו עלי ועל כל בני בתי ועל כל ישראל עמך ויפקינא מכל עקבין בישין דיייתן לעלמא יוזיין וייהיב לנא ולכל נפשתיא חנא וחסדא ורחמי ומי' ארביי ומוזי רוייתו מן קדמיה אכיר' א) : **ובר'ילה** יכוין במלת טלא לטל יחק ובה"ה פשוט ומלא ומלוי המלוי שהם ט"ל אותיות והב' טללים האחרים כלולים בו ב) ובטל דשחרית יכוין באברהם ובט"ל אותיות שם בד' היות עסמ"ב וב' טללים האחרים כלולים בו. ובטל דמנחה יכוין ביעקב ובשם יהו' במילוי אלפין שעולה עלוב' טללים האחרין כלולים בו. וחלו הג' טללים בני' הם ק"ו וכוללם הויה"ה וההי' שהוא ב"ן ושם אדני' בני' ק"ו כמנין ט"ל ג"פ. ור"ת של שלשה כוללים הללו עולים בני' ג"א וס"ת הם בני' א"ל ב) : **וקודם** הנטייה יאמר התקיט סעודתא דמהימנותא שלימתא דתותא דמלכא קדישא התקיט סעודתא דמלכא דא היא סעודתא ד) דחקל תפוחין קדישין וז"א וע"ק אהיין לסעודא בהדה : **ובשחרית** יאמר דא היא סעודתא דע"ק וז"א וחקל תפוחין קדישין אהיין לסעודא בהדה ובמנחה יאמר דא היא סעודתא דו"א וע"ק כו' ה) אח"כ תטול ירך ורךך שבעת שחננך ירך ושבעה שחננך עני' תגביה ב' ירך וקופית למעלה כנגד ראשך מב' לדדי ראשך. גם יהי' כ"ז משומד : **ועתה** נבאר הכונה הנה ענין נטייה לאכילה נבאר ענינה בענין נטי' לאכילה דימי החול אמנם מה שמוסיף בזה עתה הוא כי הנה שם נבאר ענין הנטייה שהיא העלאת הידים כנגד הראש להעלותם אל מדרגתם הא' שהיו משתמשין במקום ראש והנה עתה להורות כי הנוק' מקבל' הארה ע"י הידים העליוני' דו"א מן תלת מוחין דילי' ברישיה לכן תגביה ירך עד כנגד ראשך וגם לסיבה זו לריך לברך ברכה זו משומד לפי שהיא למע' כבוד המוחין דו"א ונדע כי עלמא דדכורא כל עובדו משומד ולכן עתה אשר כוננך להעלות את הנקבה וליתדא עם בעלה לריך שיהי' משומד. גם בכל נטייה מג' סעודות דשבת לריך לקיים ב' הדברים הגו' שיהיה משומד ושיגביה ידיו עד כנגד ראשו :

ענין השלחן רחמי לנוז"ל שהיה חושש ומקפיד מאד וזהו הכוונה בשלחן של ד' רגלים כדוגמת שלחן שבבית המקדש גם (ו) בענין הלחם המסודר עליו לריך לזיאר לשים בכל סעודה י"ב לחמים על השלחן כנגד י"ב חלות לחם הפנים ותסדרם כסדר זה ו' לחמים מזד ימין השלחן וו' מזד שמאל השלחן והי' הימני יהיו ג' ע"ג ג' וכן בלד שמאל והג' שבד' ימין יהיו מונחים כעין סגול וג' העליונות מונחים עליהם וכן בלד שמאל חוה סדרן נמלא כי בלד ימין השלחן יש ד' לחמים ב' ע"ג ב' כזה ° ° ° ° וכן בלד שמאל ובאמצע י"ב לחמים אחרים ב' ע"ג ב' ° ° ° ° כזה אלא שהשנים מופסקים מן השנים האחרים ורווח ואויר ביניהם כי הב' האמצעיים שהם זו ע"ג זו הם קרובים לשני חלות הימנים והב' האמצעיים האחרים קרובים אל ב' חלות השמאלים. וענין זה נמלא מפורש בביאור בס"ה באחרים דכ"י. והיותם י"ב לחמים הטעם הוא כי הנה עתה בסעודה זו מקבלים הארה מן הי"ג גימין דשערי דברישא דא"ח וכבר נתבאר אללנו כי אותם הי"ג גימין הם בחינת ג' היות ובהם י"ב אותיות והיותה היא הגימא הכוללת לכל הי"ג גימין אבל שרשם אינם אלא י"ב ולכן כנגדם הם י"ב לחמים ובחי' היותם ג' היותם שמשפרם ע"ח לכן הם נקראו בחי' לחם שגם הוא בני' ע"ח. באופן שתכין להוריד הארה מן ג' היות שהם בני' לחם ומכל אותיות שבהם נעש' לחם אחד והויה אחת כוודע. ומשם נמשכת סעודה זו דליל

ז"א ציון וי"ק חג"ת נב"י אח"כ באים לו ג"ר ל"ל. כי יע"א:
 ת' מכ שכתב הז"א הוא חב"ד חג"ת ואח"כ באים לו נב"י חדשים זה מדבר -
 צפרי חילוניות דפנימיות כונת אהב חונן וכו', ומה שכתב הז"א הוא חג"ת
 נב"י ואח"כ באים לו ג"ר זה מדבר צפרי פנמיית דפנימיות, וא"צ הי"צ :

קס) ש' כתב הרב צשכ"כ די ע"צ וז"ל ותצלע ממנו תחילה שיעור כזית
 ותאכלנו ותכוין שהכזית הזו הוא כנגד אות י של הוי"ו שהוא
 הז"א, ואח"כ תצלע צליעה ב' כשיעור צילה ותתן לאשתך ותכוין שהיא כנגד
 אות י דאדנות שהיא צנוקצה דז"א ותכוין שיתחברו ויעשו שם הוי"ו אדנות
 עכ"ל. ה"א אלה היא השתי צליעות כנגד שתי יודין אחד דהוי"ו ואחד דאדנות.
 מדוע י דהוי"ו שיעורה כזית ויוד דאדנות שיעורה כצילה ל"ל. כי יע"א :
 ת' מכ שכתב כזית י דהוי"ו וכצילה י דאדנות לפי הזית רמוז לזכר וצילה
 רמוז לנקצה, ועוד כך סידר הרב תרין יודין נקטה כזית וכצעתה,
 מהרי שד"ה :

קסא) ש' כתב הרב צשכ"כ די ע"ד ע"צ וז"ל. כי הנה צענין ספר תורה
 דשחרית דשבת ביארנו כי אז נתגלו כל ז"ת דאזא כנגד מה
 שעלה ז"א צעמידה שחרית לו"ה וקבלו האורות צס"ת צזי עולים שהוא סוד
 יסוד דאזא הנקרא תורה כנודע עכ"ל. ה"א אלה היא אחר שעלה הז"א לחג"ת
 דאזא כילד יקבל האורות מיסוד דאזא שהוא ס"ת מתתא לעילא ל"ל. כי יע"א :
 ת' עיון יפה שעב על שכי"כ ועיון צשמן ששון אות ג' שכתב מה שעלה הז"א
 צעמידה שחרית לו"ה צז"ת דאזא ר"ל צנב"י וחג"ת דנב"י וגשאר היסוד
 למעלה מז"א ומקבל הז"א ממנו. כי יע"א :

קסב) ש' כתב הרב צשכ"כ ענין מנחת שבת די ע"ה ע"ד ד"ה וצזח יתבאר
 טעם למה אין אומרים לדקתך צר"ה שחל צשבת לפי צזיום השבת
 היא טפילה אליו כי הוא עלה צדיקנה ויהא לא עלתה וכו' ולכן צמקום ז"א אנו
 לוקחים ג' לדיקים הנז' יוסף משה ודוד להעלות גם הם עמה מ"ן וכו', אבל
 עתה צר"ה שחל להיות צשבת יש לה יתרון והוא כי עתה היא שוב ממש אל
 ז"א וכו' כי צר"ה היא עולה להשתמש עמו צכתר א' ואינה לריכה אל עליית ג'
 לדיקים אלו צג' פסוקים לז"ל וכו' עכ"ד נמלא צשבת ז"א עולה לצד צדקנה
 דא"א והיא צמקום אצא ולריך לומר לדקתך. צשבל מ"ן. אבל כשחל ר"ה צשבת
 היא עולה עמו ושניהם משמשין צכתר א' ואין אומרים לדקתך יען אין לריכה
 להם, ה"א אלה לעולם צמנחת שבת ז"א עולה צדקנה דא"א והיא מלצשת על
 נב"י שלו שהם צמקום אצא. ושום פעם לא כתב הרב אס היה ר"ה צשבת
 עולה הנוקי עם ז"א צדקנה דא"א א"כ מדוע כשחל ראש חדש צשבת אין
 אומרים לדקתך :

ת' כתב הרש"ש צנבר שלום יש זו"ן צחי זמנים ויש צחי שצעות ויש צחי
 ימים ויש צחי שנים א"כ מה שכתב ציום שבת ז"א עולה לדקנה והיא
 נשארר למטה צמקום אצא וטפילה אליו זה מדבר על צחי שצעות כך סדרה
 ולריך לומר לדקתך. ומה שכתב צר"ה שחל צשבת אין אומרים לדקתך יען היא
 שוב צשוב זה מדבר על צחי זמנים ציום ר"ה עולה עמו ושניהם משמשין צכתר
 אחת, מלצד זו"ן דכללות השצוע שפולה ז"א לצדו לדקנה, וראיה מהרב שכתב
 כי

שמן חג דרוש שחרית שבת פ"י עד ש' הכזי ופרי עין חיים שושן צג

(י) שם ופעם אחת שמעתי מספר י"ב לחזים הם י"ב כנגד י"ב נימין או כנגד י"ב חורתי או כנגד י"ב ח"ד דל"א וכו' פ"י י"ב נימין כנגד סעודה הלילה וכו"ב דחורתי כנגד סעודה היום וי"ב ח"ד כנגד סעודה מנחה פ"ק ועיין לקמן בסמוך דברי רבינו .

(יא) שם בחי' ג' בו ו"ח כמנין מל"ה והוא מחמתקי' יחד ג' גבורות פ"י ג' חסדים וכו' נח' נש' המלות פ' עקב . מ"ש והכלע ממנו חתילה שיעור כזית והחללנו אחת וכו' בליעה ב' כשיעור כזית והחן לאשחק ע"כ לא ידעתי טעם השינוי כזה דזה כזית חת כזית .

(יב) שם ובסדר סעודה ימי החול והבאר יוחר בלורך כל עניני [כונת] ברכת המזילה וכונת האכילה ושאר פרטים ע"כ ש' המלות פ' עקב ופע"ח ועיין

דכל זה הביא רבינו לענין פלךך לבוין כל סדר הכונה של אכילה בשבת כמו בחול רק שהוא בחי' והוא הכול מחוץ לכול וכן כ' לעיל ד"ע בע"ג והוא דרו' צ' בסופו ד"ה ענין בג' סעוד' דשבת וכוונת בחי' מ"ש ס' אל"י דק"ב שאל"ז יע"ש

(יג) שם אבל בענין אכילת סעודה זו כבר נח"ל קלת כונת שבת ע"כ פ' הכז' לעיל בסמוך שהוא המשכת הארת י"ב נימין שהם ג' הוי"ות כמנין להם וברדת דרך היסוד מעשים מלח והוא מחמתקין וכו' וכן לעיל סוף דרוש ב' ד"ע פ"ג דמזווג דחין וגרון שבתוך פה דנוקבא או ניוונים בליל שבת יע"ש .

(יד) שם וכבר נח' ענין כונה עמית השינוי באכילה סעוד' החול וע"ש פ' עקב פ' המלות פ' עקב .

(טו) שם והא"כ יקרא כמה פרקי משנה ממסכת שבת וכו' כנגד כ"ד קיסוטי כלה כגודע אללנו ע"כ

ענין כ"ד קיסוטים אלו דכלה הם כ"ד צירופי אדני' כזו' כש' מארצ"ב פ' נשא בענין ברכת כהנים וכן נחבאר לקמן דרוש א' דבצפונות ובסעודת המלות פ' והאחזק יע"ש וכו' וכן כהב שכנגד אלו ילמוד כ"ד פרקי משנה ונראה לע"ד דע"ז גורם להאיר לה עתה כ"ד קיסוטי כלה . מ"ש אחר האכילה היה טוהג מורי ז"ל לומר פזמון א' וכו' כאל ששמעתי מפי'ם דא"ך היה אמר אחר האכילה דבפירות המלות של הפזמון מורים דברים של קודם האכילה לזה נלמד טעם דבכדורי' של דפוס סדרו לו' למבצע על רפתא קיד' אכילה .

(טז) שם והא"כ האמר הסדר הנכונ אלך בימי החול אחר גטי מים אחריו וכו' כמה פסוקי נכחבו כזו

סעוד' החול וע"ש ע"כ ש' המלות פ' עקב דכ"ן ודע"ו סוף הם' **(יז) שם** והא"כ חברך ברכת המזון וכבר נח' כונתה כבעודת החול אמנם החילוק וכו' לעיל דס"ח

סע"כ והוא דרוש ויהי נועם ד"ה בענין וכו' :

(יח) שם כי ברכת זו היא הג' והיא כנגד היצירה הנק' מעטרו"ן והוא מחפליים שביום השבת לא יתנוב

העולם פ"י שליטה מעטרו"ן כמו בחול אבל יהיה חלוץ הנעל כגודע וכו' לקמן דרוש ענין שמריה שבת דע"ד ע"ג ד"ה וענין ב"המ"ז וכו' ס' טע"ח בהקדמת הספר בסופו ד"ה טשר ספירות וכו' ובסי' עולת חמיד ד"ב יע"ש ושם בלור' ומכס חנין גם דע דסדר הברכות דברכה המזון הדרם הוא ברכה ראשונה היא כנגד ההכמה אל' ברכה ב' כנגד

בינה בריאה ברכה ג' חסדים דדעת יצירה ברכה רביעית גבורות דדעת פשיה ועיין בכדור להרב ש"ש זיה"י . וטעם אמירה מגדול בברכה המזון עיין בס' אל"י דק"ו ס"י ס' .

(יח) שם ונבאר כונת הריח אשר יעדנו לעיל לכתוב ביאורו ע"כ לעיסוף דרוש ב' דערב"ל ליל שבת ד"ע ע"ד יע"ש .

ענין הריח פע"ח שבת פ"י שער המלות פ' חקת ובסעודת הלקוטים פ' חקת דל"ט ופ' כי

השא ד"פ ע"כ חו"ח דכ"ה ע"ח ע"ח שכ"ה פ"ב ש'מאמתי רב"ז בלד"ו דס"ח . מ"ש כמבאר אללנו בסוד פיה אדומה ע"כ שער המלות ופ' הלקוטים שם . מ"ש כגודע

ענין חרוץ אף שפנינו הוא יצאת הדין מן המועט וזכ"הא"כ . מ"ש כמבאר אללנו בענין נחיתה אחר תקלה במלח וכו'

ש' רוח"ק ד"ח יחוד . מ"ש כי יש שם כ"ד כפי דינין במלח' בסוד ומלח אשה וזה וכו' וז"ל דרפ"י . מ"ש א"ש וכו' והוא נחמתקו חללים המיחוק הנאות להם והמלמך עוד אפשר למנות ב' פעמים הכל כמפ"ל עכ"ל כנ"ל וחסר לשון ועיין בלוח הטעיות . מ"ש בסוד אסוף שמן כגזר בחליטת הכז' בזה ע"כ זכ"הא"כ דפ"ח .

ענין הזווג והעונה בשבת פע"ח שבת פ"י ח לעיל כ"ט ע"ד

וד"ס ע"ח והוא דרוש שינוי החסלות בסופו ודרוש א' ש' המלח שם . מ"ש והאר חפלה ערביה כל חלוח לילה הראשונה הוא זווג דיעקב ולאח בכל לורך ז"ל עיין יפה

שעה ז"ל ורחל היכן הלכה וכו' וז"ע יע"ש דק"ה ע"ח ולע"ד אסתמיטתיך דברי רבינו לעיל דרוש א' משנוי הספ' ד"ה ע"ח דשם כהב דעולה בחימא יע"ש . מ"ש ענין העבילה דשחרית דשבת הם נעמא בקרי או נחשמי' המעב אין לורך לכזכיר כי העבילה או מוכרחה וכו' פע"ח פ"י ח דשבת ש' המלות פ' הלא א"ש יע"ש עיין בס' רוח הקודם

ד"ח ע"כ שג"ך שיהיה האדם טהור בכל עת ואמנם אני ראיתי למורי ז"ל ו' חדשים של חורף רונס לא טבל מפני שהיה חולני והיה שבור ואמנו לא היחה מניחהו לעבול וגל מפני זה נשחלקה או השנחו ממנו כלל עכ"ל ועיין בספר

אמת ליעקב דק"ו חיקון ו' שכחב מכ"י בעיר מלרים מ"כ קבלתי ממורי ז"ל מי ששמש מעטו או קרה לו מקרה אשר לא טהור והוא חולה ולא יעבור כח לעבול יעבש סדר רחילה

יריו בסדר הזה וכו' והגם שכבר נדפס בספר ח"י מ"מ כהנתי כדי שימלא ביד כל אדם וכו' יע"ש ונראה לע"ד דעיקר טעם הכתי' הוא למחו' המזיקים הנכבחים מכשטי' היוצאים לפת הזווג ועיין להרב חיד"א בס' מורה באמצע

בלפורן שמיר אות ק"ד ז"ל מאורה היא שהרואה קרי טובל ביום הבוא דוקא ומתודה כראוי נחמה המזיק של קרי עכ"ל ועיין לעיל דרוש ז' דק"ש טע"ה דגם מטיפוח היוצא' בעת הזווג נכבחים מזיקים וע"ש לעיל דרוש ז' אות ז' מק"ש של הלילה מ"ש בענין העבילה יע"ש . מ"ש והגם שם בע"ש ביארנו כונת ב' טבילות וכו' לעיל דס"ב ע"ח .

ענין תפלת שחרית של שבת פע"ח שבת פ"י ח .

(א) שם כנה נח"ל כי בליה חיקון האדם לקבלת חוספת כר"ן וג' הם כבחי' נוקבין פ"כ נחבאר לעיל

דס"ח ע"ד והוא דרוש ג' דערב"י ליל שבת ד"ה כונ' כרבו וכו' **(ב) שם** דע כי מן התחלת חפלת שחרית מן ה' הקרבנו' עד נשמת כל חי וכנסו בחי' אומ' של בחי' כחו' דז"ח לבחי' המקיף העליון הנק' אות מ' דלגם דחימא ע"כ

דרוש ג' דפסח לק' ד"ה כונת הפ' וכו' מדוקדק בלשון רבינו שהוא נמשך ע"י אמירת סדר הקרבנות ומזירות עד נשמת וכו' ולא כמ"ש בס' אמת ליעקב שהוא ע"י אמירת סדר

הק"ש דקרבנות וזכ"ך לאומרה ככל סדר כונת ק"ש עליה רפ"ח ועליה מ"ן ומ"ד חווג לכל הפלג' העליונים דלמי כן דא"ן לורך לבונה הק"ש רק לאומרה פשטו וכבר הארכתי בזה בקינעריסי פחת עינים בכונת ק"ש דקרבנות יע"ש

ספר אמת ליעקב דק"ב סע"ז .

(ג) שם כי זה הוא חמורה החפילין שבימי החול ע"כ ול"ל דזה נראה הפך דבריו שהרי לעיל מזה כ' כי חיקון נשמת כל חי הוא ביצירה וטודע כי החפילין דיד הוא כבריאה וחפילין דראש הם בלג"י כנו' לעיל דרוש ג' דחפלת השחר יע"ש וא"כ א"ך נרמז בו בחי' החפילין ביציר'

ועוד מה ענין רמז זה לבחי' החפילין אחר בא"ן חפילין בשבת כמ"ש הטעם רבינו בכ"מ בשער ההקדמות דל"ח פ"ד ובשער המלות פ' וחי וגש' הכללים פ"ב ועוד דטודע דחפילין הם בחי' המעשה שהוא בחימא חפלה כדיבור הוא בפרימיות כנו' לעיל דרוש ג' דחפלת השחר ובכ"ח ש"מ פ"ב וא"כ מה ענין רמז לחפילין של חילו' בכחימא הדבור שהוא פנימיות ולא מלכו בחול כן רמז לחפילין בבחי' הדבור

עיין

עיין

עיין

עיין